

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 94

číslo: 14

6. dubna 2014

Cena: 8 Kč

PODAŘÍ SE NÁM VYBUDOVAT DOMOV SETKÁNÍ?

Pablo Picasso jednou řekl, že vše, co si dokážeme představit, je skutečné.

Tak tedy, vybudování multifunkčního domu s pracovním názvem „Domov setkání“ na pomoc handicapovaným a autistickým dětem je zatím jenom naše představa a vize. Rádi bychom vás s ní zde krátce seznámili.

Na úplném počátku byla má myšlenka vycházející z toho, že církev by měla v této době více působit v sociální sféře a snažit se v rámci svých materiálních prostředků pomáhat potřebným. Vycházím nikoli z dějin, ale ze samotných evangelií, kde vidím Krista, který nejenže nese své slovo o Bohu do světa, ale hlavně je, jak jej nese. Především pomocí druhým lidem.

Přes ty nejchudší, nemocné, nejzraněnější. Přes ty, na které tehdejší vládní moc zapomínala, nebo se jimi nezabývala. Přeneseme-li se dějinami, vidíme, že i když jsme v jiném čase, nacházíme se stále ve stejné situaci. Stát nebo společnost nezvládá a ani nemá na to starat se o potřebné, kteří si sami pomoci nemohou. Existuje spousta různých spolků, sdružení, možností pomoci.

Nemalou část mezi nimi zaujímají právě církevní společenství a diakonie.

U nás v Počernicích najde o nic nového, neboť se zde od počátku 90. let setkáváme s působením evangelických diakonií, které v navrácených budovách a zařízeních dokázaly vybudovat azylový dům pro rodiny s dětmi, dům seniorů nebo rehabilitační středisko. Naše vize vychází z toho, co nám v Počernicích chybí a jaké problémy dnešní doba přináší. Zhruba před rokem jsem se seznámila s chodem Základní školy praktické a speciální v Bártlově ulici. V rámci grantu tu působí aktivizační centra. S klienty v nich pracují nejen profesionálně – skvělí pedagogové školy, ale podařilo se vybudovat i neuvěřitelnou síť dobrovolníků,

kteřou by nám mohl leckdo závidět. V centrech jsem kromě jiných poznala i radní Alenu Štrobovou a ředitelku Alžbětu Cibochovou, které se obě neúnavně věnují podpoře lidí se zdravotním handicapem, ale především vzácné pojeté formě integrace zdravých a zdravotně postižených dětí. Společně nás napadlo vybudovat dům, kde by se tyto lidé mohli scházet a dál pokračovat v tom, co bylo započato. Projekt aktivizačních center skončí a nikdo z nás pře-

tálně a fyzicky postižené. Máme zkušenost, že dlouhodobá péče a práce s nimi vede k úžasným výsledkům. Pozitivním změnám v jejich životech, životech jejich rodičů, ale i nás ostatních, kteří tímto způsobem smíme vstoupit do jejich křehkého světa.

Naše další směřování vede k Diakonii Církve československé husitské, která nás, jak věříme, zaštití, a pod jejímiž křídly bychom svou vizi mohli uskutečnit. V současné době pracujeme na projektu, pro který bychom rádi získali grantovou podporu. Oslovili jsme diecézní radu naší církve, zda by se z restitučních peněz nemohla podílet na koupi domu, a čekáme, zda mezi konkurenčními projekty uspějeme. Pokud ne, budeme hledat další možnosti financování.

Často si vzpomenu na Matku Terezu, která začala konat pro ty nejpotřebnější, a ač slabá tělesně, silná duchem a vírou dokázala neuvěřitelné věci.

nechce, aby jejich klienti opět zůstali osamoceni v rodinách, často vyčerpaných péčí o ně.

Začali jsme hledat cesty k naplnění našeho projektu. Pozvali jsme biskupa ČČSH ThDr. Davida Tonzara do Bártlovky a seznámili ho s naší vizí vzniku domu, který by nabízel prostor pro „setkávání“ v té nejlidštější podobě. Spolu s bratrem biskupem jsme hledali možnost, jak by církev mohla pomoci s pořízením místa, kde bychom tuto sociální službu provozovali. Kromě samotné respitní služby bychom v našem domě rádi nabízel i sociální poradenství v tíživých životních situacích. V plánu jsou kulturní akce – koncerty, prodejní výstavy výtvarných výrobků klientů, stolní hry. Hlavní náplní ale zůstává soustavná péče o men-

šinu a fyzicky postižené. Často si vzpomenu na Matku Terezu, která začala konat pro ty nejpotřebnější, a ač slabá tělesně, silná duchem a vírou dokázala neuvěřitelné věci. Dobrá společnost se pozná podle toho, jak se dokáže postarat o ty, kdo to neumějí sami. Myslíte, že i my v Horních Počernicích jsme schopni nenechat tyto „děti“ na holičkách a něco pro ně udělat? Pokud by někdo měl zájem se s námi jakkoliv podílet, kontaktujte náš přípravný tým: radní Mgr. Alenu Štrobovou: alena_strobova@pocernice.cz, Mgr. Alžbětu Cibochovou: cibochovaa@seznam.cz, Dariu Češpivovou: dariac@centrum.cz, Mgr. Evu Cudlínovou: evacudlinova@seznam.cz

Eva Cudlínová,
farářka v Horních Počernicích

Ikona Cyrila a Metoděje (Trojanský klášter v Bulharsku)

NA POČÁTKU BYLO SLOVO...

Takto je nazvána výstava ruských ikon, která je veřejnosti přístupná od 14. března do 4. května 2014 v prostorách letního a zimního refektáře Královské kanonie premonstrátů na Strahově. Vznešená a hluboce symbolická slova počátku čtvrtého evangelia jsou pro název výstavy použita ne náhodou. Mnohoznačný význam slov evangelisty Jana, která mu vnukl sám Bůh, poprvé do staroslověnského života uvedli jeho tvůrci a překladatelé Písma, apoštolům rovni Konstantin, zvaný Filosof (Cyril), a jeho bratr Metoděj, velkomoravský arcibiskup. Právě oni použili pro řecký filosofický a teologický pojem Logos jeho slovanskou verzi Slovo. Ikonám Cyrila a Metoděje je věnován celý prostor zimního refektáře Strahovského kláštera. Lze se též seznámit s životními osudy bratří, a hlavně jejich dílem. Velmi zajímavý je i vývoj uctívání soluňských bratří v Rusku.

Dvojice se v 19. století stala symbolem slovanského bratrství. Není bez zajímavosti, že předlohou pro ikonografické znázornění se na Rusi stalo i zpodobnění bratří od Emanuela Maxe, které je uchováno v kostele Panny Marie před Týnem. Podoba sousoší byla v Rusku dobře známa díky mnoha dobovým litografiím. V letním refektáři můžeme zhlédnout především celou řadu ikon Matky Boží. Zvláště pozoruhodná je Bohorodička Tichvinská a výjevy na dvanácti vyobrazeních z konce 18. století nebo ikona Bohorodička Arapetská z poslední čtvrtiny 19. století. Výstavu ruských ikon lze k návštěvě jen doporučit. Dík za její uskutečnění patří Muzeu ruských ikon v Moskvě, Ministerstvu zahraničních věcí, a především Královské kanonii premonstrátů na Strahově.

Jindřich Kejř

POZVÁNKA DO MALEBNÉ KAPLE V MIMONI

Vážení přátelé, bratři a sestry, s velkou radostí vám oznamujeme, že nám přibýlo nové místo ke konání bohoslužeb. V současné době sloužíme v Novém Boru a na skal-

ním hradě Sloup v Čechách. Po odchodu bratra faráře Šimůnka do důchodu přibýla do naší působnosti kaple Smíření v Mimoně. Celý prostor kaple a jejího okolí působí velice romanticky. Pokud vás zavedou kroky do města Mimoň, rádi vás zde přivítáme. Bohoslužby se zde konají druhou a čtvrtou nedělí v měsíci ve 13 hodin. V rámci projektu Noc kostelů zde bude probíhat pestrý program, o kterém budeme informovat na našich stránkách a prostřednictvím e-mailu. Dopředu můžeme prozradit, že pan Petr Slavík, předseda rady starších, přivede na toto krásné místo mladé hudebníky, které sám připravuje. Také bratr Ing. Šťastný přispěje historickým exkursem do historie města Mimoň. Bratru faráři Šimůnkovi děkujeme za vše, co pro náboženskou obec v Mimoně vykonal.

Chceme navázat na jeho práci, vydávat zde svědectví o Pánu Ježíši, vysluhovat svátosti, vyučovat a zvelebovat okolí kostela. Přestože se jedná o malou náboženskou obec, o to srdečněji působí.

„Pane, skrze svého syna prosíme, požehnej náboženskou obec v Mimoně. Ved' kroky všech na tento vršek, ať blíže k tobě mohou poznat milost skrze Ježíše Krista. Amen.“

Eliška Raymanová, farářka,
Martin Stárek, student HTF UK

Volba biskupa v Bratislavské diecézi

Církev československá husitská ve Slovenské republice tímto oznamuje, že dne 16. 3. 2014 se sešlo mimořádné diecézní shromáždění s jedním bodem programu – volba biskupa.

Hlasovalo 55 oprávněných voličů.

Výsledek: 51 hlasů – ThDr. Jan Hradil, Th.D.

1 hlas - ThDr. Tomáš Butta, Th.D.

1 hlas - ThDr. David Tonzar, Th.D.

1 hlas - Mgr. Juraj Dovala

1 hlas - zdržel se

ThDr. Jan Hradil, Th.D., byl zvolen na období od 1. 5. 2014 do 1. 5. 2021. Je to jeho 3. volební období.

PaedDr. Libor Klenovský, PhD., předseda volební komise

Ing. Jiří Balajka, DrSc., místopředseda DR Bratislava

ThDr. Jan Hradil, Th.D., předseda DR Bratislava

Otevři se!

Bud' zvědav, když někde hoří. Počítej s tím, že může hořet i tam, kde to nečekáš. Nečiň se menším, než jsi. Především ne před Bohem, neboť on přesně zná tvou míru. Neutajuj svou vinu, ale nestahuj se pro ni zpět. Nech se zavolat a vstup do služby. A nepočínej si tak, jako bys musel všechno sám zařídit. Jsou tací, kteří jdou s tebou, kteří pro tebe hovoří, kteří s tebou jednaj. Neurážej Boha nedostatkem důvěry. Otevři se!

Bernd Jochen Hildebrand

Začínat

Trpělivost, která vždy znovu začíná, je předpokladem k tomu, aby se opravdu něco dělo. V „Následování Krista“ od Tomáše Kempenského je výrok „V každém čase začni!“ Nejprve paradox, že na začátku stojí právě začátek, a potom to jde dále. To však platí jen mechanicky. Ale v životě je to základ, jenž musí být neustále působivý. Nic nejde kupředu, když to současně „nezačíná“.

Romano Guardini

Hledejte hodiny usebrání, aby k vám mohla promlouvat vaše duše, aniž by byla přehlušována ruchem všedního dne.

Člověk nemá nikdy přestat být člověkem.

Veškeré pravé poznání se uskutečňuje prožíváním.

Sloužit, to je hluboký smysl života, přece však musí každý hledat, jaký způsob služby je mu určen.

Je nám určeno nežít pro sebe, ale pro něco, co má přijít.

Je nutno uchovávat vždycky vzpomínku na všechno, co bylo krásné, v dobrém a jemném srdci. To činím po celý svůj život. Proto není nikdy zcela temné.

To málo, co můžeš učinit, je mnoho – když jen někde odejmeš žal a úzkost od nějaké bytosti, ať už je to člověk nebo jiný tvor.

Smysl vezdejšího bytí je v tom, aby zkušenosti života plnily naši duši božskou pravdou, která v sobě nese již v tomto životě život nesmrtnosti.

Žít znamená nejen prožívat vlastní osudy, ale cítit se zodpovědný za všechno, co se děje v našem okruhu.

Pro tebe nemá znamenat: Jak vysvětlím události, které mne potkávají, ale: Co z nich udělám?

Ve světě není nic zadarmo. To je velký zákon.

Z myšlenek Alberta Schweitzera
(přeložil Miroslav Matouš)

Z kazatelského plánu**Pátá neděle postní (Judica)**

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záłudným a podlým! Tys přece moje záštita, Bože.

ŽALM 43,1-2

První čtení z Písma: Ezechiel 37,12-14

Tužby postní:

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma:

Bože všemohoucí, daruj nám svou milost, ať posloucháme tvá přikázání a toužíme po tvých zaslíbeních, abychom se v proměnách času drželi pravých radostí! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 8,8-11

Evangelium: Jan 11,1-45

Verš k obětování: Žalm 119,107

Verš k požehnání: Jan 11,26

Modlitba k požehnání:

Bože, Výkupiteli, svou ustavičnou pomocí ochraňuj nás, které jsi občerstvil svatými dary chleba a kalicha! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 63, 118, 88, 244, 163, 176, 179, 324

PŮST, KTERÝŽ OBLIBUJI

U Mt 5,13 jsou Ježíšovi učedníci přirovnáváni k soli, která nemá ztratit svou kvalitu, slanost.

Vztáhneme-li tento výrok na sebe, my jsme solí země, přičemž slanost máme od Boha. Konáme-li nějaké skutky s myšlenkou na Boha, je naše jednání jakoby osoleno a naše skutky jsou dobré. Účinek soli – dobrost – je cosi jako přidaná hodnota, ale jen tehdy je tato hodnota přidávána, pokud se vztahujeme k Bohu a on nám dodává sílu konat dobré dílo.

Podobně je ve v. 14 řeč o světle, kterým naše skutky objasňujeme jako skutky, jejichž první příčinou je v podstatě Bůh, který skrze nás působí ve světě, takže jsou to skutky k jeho slávě. Tak je tomu ovšem tehdy, když se k Bohu hlásíme a vyznáváme, že vše dobré pochází od něho, když naše skutky nevydáváme čistě za vlastní, ale svědčíme jimi o Bohu, který nás k nim inspiroje, a jak věříme, v dobrém jednání i podporuje. Kdo tak nečiní, kdo svědectví o Bohu nevydává, ten jako by dával světlo pod kbelík. A kdo se namáhá bez Boha, kdo na něj při práci zapomene, brzy ztratí svůj počáteční entuziasmus, vysílí se nebo – jak se dnes říká – vyhoří. Vzpomeňme na naši liturgii, v níž se zpívá: „Přispěj nám, sílu dej, a v dobrém nás zachovej.“ Skutky, které vznikají bez Boha, ztrácejí svou kvalitu a nejsou dobré. Co však vzniká k Boží oslavě jako

svědectví o Boží lásce a dobrotě, k tomu nám Bůh dává stále novou sílu. A tak sůl nepozbývá své slanosti a naše světlo je postaveno na vysoké místo, aby vše ozařovalo a bylo zřejmé, kdo to vše působí.

U Iz 58 je řeč o dvojí pústu. První spočívá v dodržování náboženských předpisů, zákazů a zvyků, mezi něž patří nošení kajicného roucha, umounění si tváře popelem, jezení nemastných, neslaných nebo hořkých jídel atp. Tento způsob postu spočívá v tom, že si na čas odřekneme něco z toho, co si běžně rádi dopřádáme. Během pústu se zamýšlíme nad Ježíšovými posledními dny od vstupu do Jeruzaléma, prožíváme toto období v meditacích nad jeho utrpením a smrtí. Je smšné si myslet, že se Ježíši více přiblížíme, když si na čas odřekneme maso nebo se alespoň vzdáme své pravidelné sklenky piva či vína.

Jak se tedy máme postit podle Iz 58? Jaký je to půst má Bůh ze všeho nejraději? Půst nemusí znamenat nutně nějaké sebetřýznění či odříkání si radostí tohoto světa. Každý dobrý skutek je v podstatě půstem. Konat dobro znamená neřdit se principem vlastního uspokojení, ale zapřít se a obětovat něco pro druhého, jak jsme to četli u Iz 58.

Půst, který má Bůh nejraději, je půst, kterým posloužíme druhému, narozdíl od sypaní si popela na hlavu, trýznění hladem a oblékáním si zíněného roucha. Dobrý skutek je vždy konán

Každý dobrý skutek je v podstatě půstem

pro druhého. A dělat něco pro druhého znamená odepřít něco sobě. Musíme se přitom pokaždé vnitřně vyrovnávat s určitou ztrátou. Děláme to tak, že ji odepisujeme pro Boha.

Jak si však zachovat trpělivost a jak kompenzovat ony ztráty? Věřme-li, že Bůh je zdrojem všeho dobrého, věříme také, že nás podporuje v našem snažení o dobro, že to on působí, že chceme i konáme, vůli i čin, jak čteme v Fp 2,13. Máme-li vytrvat a zachovat si onu trpělivost, musíme čerpat z naděje, že naše ztráty budou doplněny a my vždy opět dosyceni, tj. věřit, že nás provází Bůh, který nás „sytí v krajinách vyprahlých“ a „dodá zdatnost našim kostem“, že ve spojení s ním přes veškeré naše „krásné ztráty“ dáváme dobré ovoce jako stále „zavlažované zahrady“.

Nadějí je nám tedy vědomí, že v dobrém díle je Bůh s námi, že to on skrze nás jedná a dává nám sílu k dobrému činu i k činné lásce, která má s jeho podporou hořet a přitom neshořet, smím-li použít oblíbeného obrazu mystiků. Jedině tak, ve spojení s Bohem zůstáváme solí, jež neztratí svou kvalitu, a světlem pro druhé; světlem, které není schováno pod kbelík, ale je majákem na skále pro všechny, kdo se k ní z dálky blíží. Přičemž: „On je Skála a jeho dílo je dokonalé.“ (Dt 32,4)

Michal Kotrba
(NO Praha 4 – Modřany)

Nad Písmem**BYL LAZAR „CHUDÁK“?**

J 11,1-45

Pro lidi, vyrostlé v zemích evropské kulturní a křesťanské tradice, znamená slovo „Lazar“ člověka ubohého, trpícího, nemocného. Je to vyvoláno povědomím o Lazarovi z Lukášova evangelia 16,20: „U vrat boháčova domu lehával nějaký chudák, jménem Lazar; plný vředů...“

Ale zkratka Lazar vznikla v hebrejském prostředí ze jména Eleazar (podobně jako Češi volají místo „Bohumile“ krátce „Bohouši“ nebo „Mílo“, Němci místo „Johannes“ jen „Hans“). A hebrejské Eleazar znamená někoho, kdo sice prošel utrpením – ALE „Bůh pomáhá“! Ten člověk je zachráněn, jeho dočasné (pozemské) trápení se změní do radostné blízkosti praotce Izraele Abrahama!

Toto je poselství, které prochází celým Starým zákonem. Tak ujišťoval Židy kdysi v babylonském zajetí svým podobenstvím o suchých kostech prorok Ezechiel: „Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. Vložím do vás svého ducha a ožívnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi...““ (Ez 37,12-14).

Ani bratr Marie a Marty Lazar nebyl chudák, který se dostal až do hrobu. Naopak – už svým jménem to byl Žid, jehož panovníkem byl Hospodin. Osobně znal Ježíše a ten

„Marta, její sestru i Lazara měl rád“ (J 11,5). To neznamenalo, že by hned „přiskočil“, když ho sestry v bezmocnosti zavolaly. Když uslyšel, že La-zar je nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl (v. 6). Přišel pozdě?

Tak to cítily obě sestry, které říkají: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel“ (v. 21 a znovu 32). Nemusela to být výčitka, ale jen lítost. Život pro ně znamenal spíš tělesnou existenci, pohyb, práci. Marta řekla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den“ (v. 24).

Ale co teď!? Když Ježíš viděl, jak Marie pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, rozrušilo ho to a rozhorlen řekl: „Kam jste ho položili?“ (Kraličtí ta slova přeložili zastonal duchem a zkormoutil se = ne v hněvu, ale v lítosti).

Pak přišel ke hrobu a požádal: „Zvedněte ten kámen!“ A Marta ho varovala: „Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den!“ (v. 39)

Je opravdu konec! Ježíš jí odpověděl: „Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?“ (v. 40) A zvolal: „Lazare, pojď ven!“ A země se vyšel... Neboť Bůh pomohl; Lazar byl Eleazar.

Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho (v. 45). Potřebujeme i my dnes aspoň občas prožít zdravotní, hmotný zážitek? Ať je nám v krizích posilou víra apoštola Pavla: „Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze SVĚ síly, ale z moci Duchů, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Duchů Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá“ (Ř 8,8-11).

Radek Hobza

**Pane,
setkáváme se v životě často
s různými bolestmi i se smrtí
a býváme zoufalí a bez naděje.
Kéž umíme vidět s Kristem
a s jeho dějinnými svědky za tento svět,
za tělesnou smrt
a za přivalený kámen!
Amen.**

Gratulace ke znovuzvolení slovenským biskupem

Vážený bratře biskupe Jene, u příležitosti Tvého znovuzvolení slovenským biskupem Církve československé husitské, k němuž Ti gratuluji, chci nejprve vyjádřit svou vděčnost za Tvé osobní příspěvky naší církvi, za celoživotní nasazení pro Dilo Boží a především za desítky bratří a sester, kterým jsi osobně pomohl v dobách, kdy se od nich téměř všichni odvraceli. Tvé opětovné zvolení je důkazem důvěry věřících, kteří jistě oceňují Tvůj osobní i profesionální přístup a mimo jiné také to, že za Tvého episkopátu rapidně stoupl počet věřících, hlásících se k Církvi československé husitské na Slovensku. Milý bratře Jene, do Tvé staronové služby Ti vyprošuji Milost Boží a Pokoj Kristův.

V Plzni 21. března 2014

V úctě
bratr Filip,
biskup plzeňský

NAŠE RECENZE

Poděkování za knihu

Milí bratři a sestry, občas se vám stejně jako mně jistě stalo, že vám někdo vložil do rukou knihu a vy jste tak měli možnost objevovat dosud nepoznaná zákoutí Stvořite-lova humoru a díla. Při mojí nedávné návštěvě Litomyšle mě takovouto knihou obdaroval bratr biskup Štěpán Klásek. Biskup – pastýř, který seznal, že pro svědecký život není třeba titulů pozemských, ale přesahujících naše vzdemuté nosy.

Rozsahem útlé dílko „*Chemička, má láska*“ vypravuje o „drobných lidičkách“ a jejich bytí v pardubické fabrice. Na první pohled bychom mohli zapochybovat nad tím, jak s námi souvisí „prazvláštní, chemií čpící svět“ mezi kádemi, kotli a sudy plnými chemikálií. Ale ony i chemičky mají své „nebe“, a možná je dokonce barevnější nežli to naše, vždyť se v něm pohybují „podivuhodně zbar-

vení dělníci v rozežraných, polátných, barvami zapráskaných modrákách“ (s. 12)

Druhou spojnicí je osoba vypravěče – kněze napojeného, čerpajícího, dávajícího se. Jak propastně odlišné od kolárky a zdobenými taláry opentlených, se vzdemutými hruděmi vykračujících jájinků, kteří se ve své sebestřednosti bláhově domnívají, že k nim každý vzhlíží, dokonce i Ty... Právě on, který zná a má pochopení pro lidské slabosti a člověčinu, nám v knize dává nahlédnout do životů pábítelů a jurodivých postavíček z VCHZ Synthesie Semtín, mezi kterými prožil více jak dvacet let. Roky v opojení: „*Chlastalo se v hospodách, chlastalo se i v podniku...*“ (s. 37), kdy si i velký Vladimír Iljič Lenin „*sedl na zadek*“ (s. 37), a kdy strana přebudovala „*obchůdky s devocionáliemi na veřejné záchodky. Symbolika jasná: Směřujeme již ne*

k Bohu, ale do hajzlu!“ (s. 63) Ale stejně tak roky, kdy nikdo z člověka nesejmul jeho zrození pro světlo: „*...po létech jsem se zase modlil, při čemž jsem zjistil, že tento způsob komunikace opravdu funguje. Díky Pavlovi (Ing. Pavel Kampa, laický kazatel Církve bratrské – pozn. autora) jsem pochopil, že opravdový život – to není jen čest práci, dřina a chlast.*“ (s. 127) A tak bratr farář (i když tehdy ještě nebyl vysvěceným knězem) hledal a probouzel v lidech to dobré a denně i nočně bojoval o Tvoji blízkost. Inspirací mu byl i „obyčejný“ topol, který u tovární kolejové vlečky „*vzpínal paže k nebi, jako by se modlil*“ (s. 30) z Bilkova reliéfu „*Jediný vítěz*“.

A abych nezapomněl, tím dharmovým tulákem, kterému se dodnes o chemičce zdají sny, je bratr farář **Václav Žďárský**.

Martin Jindra

BROUČCI V TEMNOTÁCH

„...světlušky byly uctívány všemi slovanskými národy jako symbol nejkouzelnějších letních nocí, které slovanský národ od nejstarších dob oživoval tajemnými poetickými obrazy lesních žíněk.“

(Zdeněk Nejedlý:

Předmluva. *Světlačka*, s. 7, 1947)

V průběhu 20. stol. si získaly příběhy broučků takové přízně, že byly vydávány v mnoha různých vydavatelstvích, a to v průměru tři tisíce až pět tisíc výtisků. Největšího počtu – patnácti tisíc výtisků – bylo dosaženo v roce 1930. Ve 30. letech vyšla kniha 17x. Broučci také vycházeli v pohnutých dobách okupace (v roce 1940 dokonce 6x). Jubilejní 50. vydání vyšlo roku 1941 péčí Synodní rady Československé církve evangelické a spolu s ním o rok později byl vydán sborník odborných studií „*Nad Karafiátovými Broučky*“ (1942). V roce 1946 spatřilo světlo světa již 70. vydání.

Málo se ví, že Karafiátovi Broučci bezprostředně v poválečných letech jakoby předznamenalí éru přicházející nesvobody. Tehdy totiž ministr Z. Nejedlý přišel s nápadem, aby Karafiátovo dílo bylo přeloženo do ruštiny, jazyka osvoboditelů. Jednak proto, aby se dostalo do rukou sovětským dětem, jednak proto, aby českým dětem pomohlo při výuce do škol zaváděného ruského jazyka. Pověřil tím marxistického filosofa a matematika Arnošta Kolmana, který nejen překládal, ale také svérázně,

svévolně upravoval, čímž se dopustil porušení autorských práv, která patřila Československé církvi evangelické. V r. 1947 ve Státním nakladatelství v Praze vyšla kniha *Světlačka* v nákladu osm tisíc výtisků s květnatou předmlouvou Z. Nejedlého, která zcela dezinterpretovala Karafiátův odkaz. V Kolmanově úpravě vše, co je spjaté s křesťanskou vírou, je záměrně vnecháno a pozmeněno. Uvedme si alespoň několik příkladů.

Bůh je tu na mnohých místech nahrazen neosobním vyjádřením. „*Poslušné broučky má Pán Bůh na starosti*“ – *o dobré broučky se všichni postarají*. „*Pán Bůh chce, abychom jim svítíme*“ – *musíme svítit, a tak svítíme*. Návštěva chrámu je popisována jako schůze. Původní kající modlitba „*že jsme nestateční lidičkové*“, zní – *lidé musí být dobřími a odvážnými*. Verunci nepředpovídají v duchu lidové tradice, přijde-li kdo do nebe nebo do pekla, ale *ředpovídají počasí* – *bude-li dobré nebo špatné*. Svatební obřad má zcela civilní ráz bez žehnání; modlitba je v textu označena jako písnička. Ranní modlitba „*Ó, náš milý Bože*“ v Kolmanově úpravě zní: „*Zvedni se časné a za prací spěj, buď čestný, pravdivý, vždy směl, práci tvrdou v úctě měj*“.

Večerní modlitba Podvečer tvá čeládka: „*Podvečer pod otcovským krovem, vždy družně spolu bratr s bratrem, usilovně pracujeme, sobě pomáháme, odhodlaně bezbranná a slabě ubráníme*“ (přeložil Z. K.)

A k tomu přidejme cíleně optimistickou úpravu závěru knihy. „*Ach, ti broučci pod jalovcem, jestli oni to vydrží? Ano. Přijde jaro a vše bude dobré*.“ Je velmi zajímavé, že upravovatel nepostřehl v textu knihy biblické citace, a tak mnohé ponechal, např. „*aj, čas lásky, čas milování*“, „*nedostatek nebudete mít nikdy v ničem žádný*“ aj.

Překlad – Kolmanova úprava zcela neguje Karafiátovo poetické vidění světa, symboličnost příběhu i jeho zbožnost.

Proti vydání *Světlačka* se záhy zvedly protestní hlasy. Především od držitele autorských práv – Československé církve evangelické. Evangelický týdeník ke konci roku 1947 přinesl kritiku. Její autor uvedl, že „*v tomto překladu bylo nejméně 55 míst změněno, zkomoleno nebo upraveno. Jde o úmyslné zkomolení překladu díla, jenž je možno označit za přímo výstražný. K tomu by se měli vyjádřit všichni kulturní činitelé. Zásahy jsou takového rázu, že dílo ztrácí ideovou hodnotu a obrací jej naruby*.“ (ET, Nečas, 1947) Protestní hlasy byly zanedlouho umlčeny. A tak Karafiátovi Broučci přestali svítit na dlouhých 20 let a zařadili se mezi tituly tabuizované literatury. Závěrem ještě uvedme, že autor úpravy Broučků odešel z Československa na počátku 70. let a dožil poslední svá léta ve Švédsku u svého zetě, fyzika F. Janoucha, předsedy Nadace Charty 77.

Zdeněk Kovalčík

Jeroným Pražský – buřič a provokatér

Jeroným Pražský proslul jako muž, který se svým intelektem minimálně vyrovnal významným dobovým „mozkům“, jimž vévodil Jean Charlier Gerson, kancléř pařížské univerzity, který měl hlavní slovo v upálení M. Jana Husa. Jeroným, žák Husův, muž žoviální, vtipný, ironický. Milovník života se vším všudy. Intelektuál, myslitel, provokatér. Muž, který svého učitele Mistra Jana Husa v nejtěžších chvílích svého života... zapřel. Muž, který však nakonec „odvolal odvolané“ a zemřel pro svoji víru. V Kostnici 30. května léta Páně 1416. Významný kronikář své doby, Ulrich Richental o smrti Jeronýma Pražského řekl: „*Tak skončil tento muž výtečný ve všem kromě víry. Viděl jsem jeho konec i jeho jednání. Ať už byla příčinou jeho záhuby bludná víra či umíněnost, řekl bys zajisté, že zemřel co pravý filosof*.“

O pohnutý život a dílo Jeronýma Pražského se dlouhodobě zajímá teolog, pedagog, religionista a duchovní naší církve Martin Chadima, jenž mu věnoval tři úterní večery v Barevné kavárně v pražské Londýnské ulici. Vtipným a poutavým způsobem sobě vlastním vyličil nejen tuto pozoruhodnou a kontroverzní postavu českých dějin, ale přiblížil i dobový kontext včetně předchůdců reformních snah, hnutí a řádů usilujících o nápravu církve, reformátorů-současníků a při posledním setkání rovněž podrobně situaci kostnického koncilu. To vše srozumitelnou formou ozřejmující i tém méně zasvěceným posluchačům souvislejší filosofickou a teologickou problematiku a „výrazivo“, například eucharistii provázející problém realismus kontra nominalismus...

Návštěvu Barevné kavárny se sklepním sálem, kde je M. Chadima jedním z oblíbených hostů, bychom chtěli našim pražským čtenářům vřele doporučit, pravidelně se zde kromě přednášek konají i výstavy, filmové večery, koncerty a besedy včetně četby biblických textů s výkladem odborníka.

red

Husovské trienium

Prahu navštívila zástupkyně města Kostnice paní Ruth Bader. Probraly jsme další kroky spolupráce ČČSH a města Kostnice a domluvily větší koordinaci harmonogramu připravovaných programů v r. 2015 v Kostnici a v Praze. Kostnice plánuje hlavní shromáždění k výročí M. J. Husa příští rok od pátku 3. 7. do pondělí 6. 7. s vrcholem v sobotu 4. 7. a druhým vrcholem 6. 7. Pražský program je plánován od večera 5. 7. do večera 6. 7.

V letošním roce 2014 proběhne 6. 7. v Kostnici tradičně pietní akt u Husova kamene a v Husově muzeu v Kostnici bude otevřena nová stálá expozice pod názvem: „Jan Hus – Odvaha myšlenky, odvaha víry, odvaha smrti“. Program v Kostnici je součástí oslav 600. výročí Kostnického koncilu, které budou zahájeny 27. 4. 2014 ekumenickou bohoslužbou v kostnické katedrále a otevřením velké zemské výstavy. Zahájení se zúčastní bratr patriarcha T. Butta a pražský biskup D. Tonzar s předsedkyní Komise ČČSH pro 600. výročí M. J. Husa H. Tonzarovou.

Paní Bader jednala rovněž s Českou národní bankou, s níž jsme rovněž vstoupili v užší jednání ohledně data a místa představení zlaté mince vydávané k 600. výročí M. J. Husa. Bankovní rada již vybrala vítězný návrh.

Znovu vás prosíme o zprávu, zdali a v jakém množství byste měli zájem o stříbrnou/bronzovou minci, kterou chceme nechat vydat. Zájemci piště prosím na:

veronika.matejkova@cchh.cz

Děkujeme.

H. Tonzarová

Z DOPISŮ NAŠICH ČTENÁŘŮ

Na okraj Husovy písně Jezu Kriste, štědrý kněže

Český zápas 3/2014 přinesl zajímavý příspěvek vztahující se k Husově literární tvorbě a k jeho snaze o prosazení české duchovní písně do kostelů. V citlivém a čtenáři srozumitelném rozboru starší duchovní písně *Jezu Kriste, štědrý kněže*, jejíž text upravil a doplnil v letech 1409 – 1412 M. J. Hus, si Tomáš Butta všimá hlavně jeho úcty k Ježíši Kristu ve svátosti oltářní. Upozorňuje také, že Husův text písně měl silný vztah ke svátku Božího těla, který byl i stoupenci očištného hnutí důsledně zachovávan a slaven.

V této souvislosti jen malá poznámka; v roce 1403 darovalo Bratrstvo Božího těla nebo také Bratrstvo obruce (jeho hlavou byl formálně

panovník), svou kapli na Dobytčím rynku „národu českému v obecném učení se všemi důchody jímí i penězi hotovými“. Roku 1406 pak povolil Václav IV. českým mistrům vysokého učení z těchto důvodů platit dva správce kaple, přičemž univerzita měla právo jejich výběru s tím, že pouze kráľ oznamovala, o kterých se usnesla. Ten je pak nechával stvrzovat arcibiskupem. Cením si též, že autor pojednání připomíná Husovy sloky související i s mariánskou úctou, anděly a úctou ke svatým, jak je tomu již ve starší předloze této tradiční duchovní písně.

V závěru je připomenuto, že v současném Zpěvníku církve je uvedena pod číslem 20 a zpívá se mimo Husův svátek zvláště během příjímání večere Páně...

Jindřich Kejíř

ZPRÁVY

Evropské mistrovství ve znalostech Bible

Zveme vás k účasti na Evropském mistrovství ve znalostech Bible. Bude se konat 31. května v prostorách Senátu PČR jako soutěž čtyřčlenných družstev. Můžete si poměřit své znalosti Starého i Nového zákona, ale zejména pomůžete obrátit pozornost svého okolí ke Knize knih. Můžete tak společně přispět k návratu Bible do širšího povědomí našeho národa. První a druhou cenou pro vítězná družstva bude týdenní zájezd do Izraele, třetí cenou je hodinový vyhlídkový let nad Čechami.

Více informací včetně propozic na: www.bibleprague.cz.

Pozvánka na Pásmo hudby a poezie

Zveme vás na vystoupení Spořilovského komorního dua v Pásmo hudby a poezie, které se koná v sobotu dne 12. dubna v 15 hodin ve Wilfertově vile, v koncertním sále budovy Obce křesťanů v Praze 7-Letná, Na Špejchaře 3.

Na programu jsou skladby Antonína Dvořáka a Franze Schuberta, verše básníka Miroslava Šigla přednese Jan Kačer. Přijďte se potěšit tóny mistrů hudby a poslechnout si krásné verše v kruhu přátel v tento postní čas naděje a lásky! Nazdar!

Vladimír Prchlík

Velikonoční zpěvy zemí Koruny české

Kostel sv. Jana Křtitele Na Prádle a Schola Specialis Familiae vás zvou již tradičně na koncert „Surrexit Christus Hodie – velikonoční zpěvy zemí Koruny české gotiky a renesance“ (Jistebnický kancionál, Codex Franus a Codex Speciálník) s odborným komentářem. Koncert proběhne v neděli 13. dubna v 19 hodin v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle (Praha 1-Malá Strana).

Schola Specialis Familiae je rodinný soubor muzikologa a skladatele Doc. Vlastislava Matouška, Ph.D.,

orientující se na dobovou hudbu gotiky a renesance. Dominující vokální projev členové souboru doprovázejí stylovou hrou a improvizací na kopie dobových nástrojů, jako jsou zobcové flétny, niněra, dudy, hackbret, gemzhorn, platerspiel, šalmaje, trumšajt, perkuse etc. Těžištěm repertoáru jsou anonymní, většinou vícehlasé skladby z českých pramenů. **red**

Oznámení NO Úvaly

Liturgické bohoslužby se svátostí večere Páně: 1. a 3. neděle v Husově kapli v Úvalech od 9 hodin.

Oznámení NO Uhlířské Janovice

Liturgické bohoslužby se svátostí večere Páně: 2. a 4. neděle ve Sboru (synagoga) od 10 hodin.

Velikonoční bohoslužba – na Bílou sobotu od 10 hodin.

Jitka Pokorná, farářka

Pozvánka ČKA

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na besedu s promítáním, při níž promluví Mgr. Milan Horák, kněz Obce křesťanů a předseda Česko-estonského klubu, na téma „Estonsko - příroda, lidé a hledání Krista“. Beseda se bude konat v úterý 8. dubna od 17.30 h v přízemí kláštera Emauz v Praze 2. **jne**

Krizové intervenční centrum v Kutné Hoře

Reagují na četné dotazy, které se dotýkají aktivit Krizového intervenčního centra, které již delší dobu působí v rámci naší NO v Kutné Hoře.

V naší odborné gesci jsou nabízeny intervence v psychosociální, právní a sociální problematice. Prioritně zajišťujeme relevantní konzultace v oblasti vztahových interakcí, závislosti a edukačních procesů.

Rovněž iniciujeme metodiku sociálněprávní ochrany seniorů a zajímáme se o možnost integrace sociálně vytěsněných osob do standardů většinové společnosti. Klientela centra není vázána na členství v církvi, pora-

denství v celém svém profesním spektru je zcela bezplatné. Pochopitelně je garantován absolutní respekt k zachování utajení svěřených informací v intencích lékařského i zповědního tajemství.

Kontaktní spojení: Mgr. Karel Bican, Roháčova 625, 284 01 Kutná Hora. Mobil 773 233 202.

Případně konkrétní dotazy rád zodpovím. Uvítám rovněž návrhy na akceptovatelné rozšíření osnova našich aktivit. **Karel Bican**

Přednášky v Chomutově

Církev československá husitská v Chomutově a Středisko knihovnických a kulturních služeb Chomutov vás v rámci vzdělávání zvou na cyklus přednášek „Křesťanstvo“.

Přednášky se konají v SKKS Chomutov, 3. patro, učebna č. 66, vždy od 16 hodin. Lektor: Mgr. Vladimír Moravec, DiS.

• 16. dubna - Reformace

• 21. května - Katolická moderna a Církev československá husitská

Koncerty u sv. Mikuláše

• 7. 4. - 20 hodin

Vivaldi, Mozart, Dvořák, Ravel
Radio Symphony Collegium & Marek Zvolánek - trubka

• 8. 4. - 17 hodin

Bach, Händel, Dvořák, Mendelssohn-Bartholdy

J. Kalfus - varhany,
Y. Škvárová - mezzosoprán

• 9. 4. - 14 hodin

Benefiční koncert - zdarma
Perth Modern School (Austrálie)

• 9. 4. - 17 hodin

Buxtehude, Verdi, Bach, Mascagni

J. Prokop - varhany,
M. Laštovka - trubka

• 10. 4. - 17 hodin

Mozart, Beethoven, Vivaldi
Mendelssohn-Bartholdy,
Prague Mozart Trio

• 11. 4. - 14 hodin

Benefiční koncert - zdarma
Mayfield Secondary School

• 11. 4. - 17 hodin

Händel, Beethoven, Mozart, Corelli

J. Popelka - varhany,
V. Frank - housle

• 11. 4. - 20 hodin

Vivaldi, Mozart
Vivaldi Orchestra Praga
V. Návrat - barokní housle

• 12. 4. - 17 hodin

Caccini, Bach, Vivaldi, Mozart

Z. Němečková - varhany,
V. Likérová - soprán

• 12. 4. - 20 hodin

Vivaldi, Mozart
Vivaldi Orchestra Praga
V. Návrat - barokní housle

• 13. 4. - 17 hodin

Bach, Haydn, Dvořák, Mozart
Adamus trio

• 13. 4. - 20 hodin

Bach, Mozart, Dvořák, Gershwin
Od baroka k jazzu
Prague Brass Ensemble
& J. Kalfus - varhany

ZEKUMENY

OSLAVY 670 LET OD ZALOŽENÍ KATEDRÁLY SV. VÍTA, VÁCLAVA A VOJTĚCHA
V roce 2014 si pražské arcibiskupství spolu s celou naší zemí připomíná 670. výročí od tzv. položení základního kamene ke katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. U příležitosti tohoto významného jubilea se bude konat velké množství liturgických a kulturních událostí. Záměr vybudovat nový chrám

souvisel s povýšením pražského biskupství na arcibiskupství, k němuž došlo, stejně jako k zahájení stavby gotické katedrály, v roce 1344. Událost, která měla ohromný význam nejen pro život církve v naší zemi, ale i pro českou stát- nost, popsal ve své kronice František Pražský. V zápise z 21. listopadu z roku 1344 můžeme číst: „Konečně Bůh... dovršil milost milostí. Neboť jasný kníže pan Karel, markrabě moravský, v touze po vynětí Kostela pražského a rozšíření jeho důstojnosti, dosáhl od pana papeže, že se stal metropolitním a bezprostředně podléhal římské kurii.“ Biskupství bylo povýšeno zvláštní bulou papeže Klimenta VI. z 30. dubna 1344.

Dne 21. listopadu 1344 přijal v chrámu sv. Víta odznaky arcibiskupského důstojenství první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic. Po skončení obřadu byl za přítomnosti krále Jana Lucemburského a jeho synů Karla a Jana položen „základní kámen“ nové katedrály. Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským a dalšími institucemi připravuje řadu událostí, které mají významné výročí připomenout. Jednou z prvních bude setkání zvonků, které se každý rok z iniciativy kardinála Duky koná 30. dubna na svátek sv. Zikmunda. 23. května se již popáté v rámci Noci kostelů otevrou večer brány katedrály. Hlavním dnem oslav bude 15. červen – slavnost sv. Víta. V létě bude katedrála místem čtvrtého ročníku varhanního festivalu a na začátku října se již podruhé uskuteční konference o hudbě v katedrále; letošní téma bude gregoriánský chorál a nová hudba. V listopadu se jako každý rok bude konat konference o pražské katedrále a souvislostech s ostatními evropskými katedrálami – letos půjde o inspirativní spojení Prahy a polské Vratislavi. Ještě předtím rozezní prostory 28. října koncert u příležitosti státního svátku. V září Česká pošta vydá známku „Prvního kamene“ a „Prvního arcibiskupa Arnošta z Pardubic“. V prosinci proběhne výstava fotografií z projektu „Katedrála a živá setkání“. Přípravuje se rovněž publikace knihy „Průvodce katedrálou sv. Víta, Václava a Vojtěcha“ autorů J. Kuthana a J. Royta. Kromě výročí položení základního kamene k nové gotické stavbě si připomínáme letos také 85 let od vysvěcení dostavěné katedrály. Došlo k němu 12. května 1929, zatímco slavnostní otevření pro veřejnost se konalo 28. září téhož roku...

Podle stránek praž. arcibiskupství www.apha.cz

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU, KVĚTEN 2014

Konference evropských církví (The Conference of European Churches) vydala letáček (dostupný také v českém jazyce na webových stránkách <http://www.ceceurope.org/>) v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu (konají se v květnu 2014), kdy si občané členských zemí EU volí své zástupce do parlamentu na následujících 5 let. Evropský parlament získal díky Lisabonské smlouvě nové pravomoci. To mu umožňuje spolupřevádět EU zcela novým směrem. Evropská unie je víc než jenom společný trh. Unie je příležitostí pro své obyvatele a nabádá je, aby spolupracovali a hájili hodnoty spravedlnosti, míru, lidskou důstojnost, osvobození od chudoby a udržitelný rozvoj. Volby jsou příležitostí dát hlas vizi naděje. Přestože Evropa čelí problémům, volby nabízejí možnost, kterou můžeme přispět k překonání extremismu, obnově solidarity, k respektu k rozdílnosti a sdílení odpovědnosti. Konference evropských církví vyzývá k diskusi o budoucnosti Evropy a k zamyšlení nad tím, čeho jsme dosáhli, co jsou naše společné cíle a jaká jsou rizika, kterým budeme muset čelit v budoucnosti. Naše aktivní účast je důležitá, protože jenom ta vede ke smysluplné a udržitelné politice a k institucím založeným na důvěře. Více informací najdete na webu: <http://ecumenicalvoices2014.eu/>

Dle Konference evropských církví

VÝTVARNÁ A FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ DNY VDĚČNOSTI ZA STVOŘENÍ A BOHOSLUŽBA VDĚČNOSTI ZA STVOŘENÍ 14. ŘÍJNA

Ekologická sekce ČKA vyhlašuje při příležitosti Dnů vděčnosti za stvoření výtvarnou a fotografickou soutěž na téma Staň se pozorovatelem! Výtvarná soutěž je určena dětem; fotografické soutěže se může zúčastnit kdokoli bez ohledu na věk. Obrázky formátu A3 nebo A4 malované či kreslené libovolnou technikou zasílejte poštou do pátku 27. června na adresu Ekumenické rady církví (Donská 370/5, 101 00 Praha 10) nebo poštou či odevzdáním na vrátnici: Česká křesťanská akademie, Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2. Na obrázky nezapomeňte napsat jméno a věk autora a do obálky vložit zpáteční adresu. Vyhlášení výsledků soutěže se bude konat před bohoslužbou vděčnosti za stvoření 14. 10. v dějvickém sboru Církve československé husitské v 17.30 hodin. Všechny děti, které nám obrázek pošlou, obdrží diplom za účast a třem vítězným autorům bude předána malá odměna. Vybrané obrázky budou vystaveny od srpna do poloviny září v Galerii Josefa Adamce, Praha 7, Na Špejcharu 3.

Zpracovala Martina V. Kopecká

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

VZKŘÍŠENÍ LAZARA

Seřad'te věty příběhu do správného pořadí a získáte písmenka do tajaneky.

- Lazar vyšel z hrobu. (N)
- Když Marta slyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. (Ě)
- Pak za Ježíšem přišla plačící Marie. (V)
- Mnozí z Židů, kteří to viděli, uvěřili, že je Ježíš Mesiáš. (E)
- Lazar, bratr Marie a Marty z Betanie, onemocněl. (K)
- Potom Ježíš zvolal: „Lazare, pojď ven!“ (M)
- Sestry vzkázaly Ježíšovi, že jeho přítel Lazar stůně. (D)
- Když přišel do Betanie, Lazar byl již mrtev. (V)
- Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr bude žít. Já jsem vzkříšení i život. Kdo ve mne věří, bude živ navěky.“ (Í)
- Řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel.“ (Ř)
- Ježíš se k nim vypravil až po dvou dnech. (O)
- Ježíš s ní šel k Lazarovu hrobu a poručil, aby zvedli kámen, který jej zavíral. (E)

Řešení z minulého čísla: Přišel jsem na tento svět k soudu.

Jana Krajčířiková

